

İBRET LİK JAPON MİLLİ ŞUURU

On çocuk babası bir eğitimci olarak çocuklarıma ilkeli ve edepli olmayı öğretmeye gayret ettim.

1994 doğumlu küçük oğlum Üsame geçen gün Japonya'ya gitmişti; dün döndü. **“Japonya’da kaldığın iki hafta içinde ne öğrendin dedim.”** Anlattıklarından zikre değer bulduğum bir hususu sizlerle de paylaşmayı faydalı gördüm. Bundan sonrasını kendi ifadesi ile aktarıyorum:👉

12 Ekim 2022 de Japonya'nın Türkiye'ye vize muafiyeti uygulamaya başlaması üzerine Tokyo'yu görmek, Japon kültürünü tanımak ve yeni bilgi, görgü ve tecrübeler edinmek arzusu ile Japonya'ya gittim.

Konaklamanın ucuz olması sebebiyle ilk durağımız, aynı zamanda ana üssümüz, Osaka şehriydi. Konaklamayı ucuza getirip buradan diğer şehirlere gezmeye gidecektik. Japonya'da ulaşım bir hayli gelişmiş olduğundan şehirlerarası tren, uçak, gece otobüsü, bütçenize göre ne isterseniz mevcut.

Gezmeye başlamadan evvel bazı işlerimi halletmek üzere Osaka'dan Tokyo'ya günü birlik gidip dönmem gerekiyordu. 50.000 Japon Yeninin gününbirlik bir seyahat için bana fazlasıyla yeteceğini düşünerek yanıma o kadar bir meblağ alıp Osaka'dan Tokyo'ya uçakla gittim.

Tokyo'da kısa zamanda işlerimi hallettikten sonra Osaka'ya geri dönmem gerekiyordu. Hızlı treni denemek istediğim için Tokyo istasyonuna doğru giderken internet üzerinden bilet almak için internette gezinmeye başladım. Uzun bir süre uğraştım ancak başarılı olamadım. Metroda bir güvenlik kulübesindeki görevlilerden İngilizce yardım istedim ancak görevli İngilizce bilmediği için anlaşamadık.

Tam o esnada oğluyla birlikte bir adam bana doğru yaklaşarak, ben İngilizce biliyorum; size nasıl yardımcı olabilirim diye sordu. Kendisine Osaka'ya dönmek istediğimi ancak internette bilet alamadığımı, bu konuda bana yardımcı olup olamayacağını sordum.

Bulduğumuz bölgenin hızlı trenin kalktığı bölgeye uzak olduğunu ancak 1-2 aktarma yaparak oraya ulaşabileceğimi, kendisinin de o bölgeye gittiğini ve bana yardımcı olabileceğini söylemesi üzerine beraber yola çıktık.

Çocuğu bir hayli sevimli ve yerinde duramayan sürekli şirinlikler yapıp etrafına neşe saçan bir çocuktur. Onun akranı bir yeğenim olduğunu söyleyince merak etti, instagramdan onunla çekilmiş bir fotoğrafımızı gösterdim. Tokyo merkeze giderken bir yandan sohbet ediyor bir yandan da tren bileti almak için uğraşıyorduk ancak oda başarılı olmadı. Tokyo merkeze vardığımızda internette hızlı tren bileti alınmadığını öğrendik. Parayla almak için elimi cebime attım ve paraları çıkarttığımda fark ettim ki Osaka'dan çıkarken 50.000 yen aldığımı zannederken 1.000 lik ve 10.000 lik banknotların 0 larına dikkat edemediğim, yanıma toplamda sadece 14.000 yen aldığım ve günü birlik bu seyahatimde de yaklaşık 6.000 yen harcadığım için cebimde sadece 8.000 yen kalmış ve tren bileti 13.870 YEN.

Japon'a durumu izah edip bu bileti internette almanın bir yolu olmalı diyerek tekrar internette bilet almayı denesem de kısa bir süre sonra anladım ki internette tren bileti alınamıyor. Ne yapacağımı düşünmeye başlamıştım ki bana eşlik eden bu Japon'un kendi kredi kartını takarak bana bilet aldığını gördüm. Çok şaşırdım, kendisine cebimde kalan son 8.000 yenin hepsini vererek, Türkiye'ye dönmeden önce Tokyo'ya tekrar geleceğimi ve eksik kalan 5.870 yeni ona geri ödeyeceğimi söyleyince; **"Yolda susar su alırsın biraz yanında bulunsun"** diyerek bir kaç bin yen bana geri vermek istedi. Zaten yaptığı iyilik karşısında mahcup olmuşken birde böyle bir şeyi kabul edemezdim. Neticede oruç alışkanlığı olan, saatlerce oruç tutan insanları 3 saat susuz kalabilirdim.

Büyük bir şaşkınlık içerisinde teşekkür edip bir hatıra fotoğrafı çektirerek hızlı trene bindim ve Osaka'ya geri geldim.

Yaklaşık 8-10 günlük gezme planlarımız bittikten sonra nihayet İstanbul'a dönüş vakti geldi çattı. Bana tren bileti alan Japon arkadaşına mesaj atarak gitmeden önce onunla görüşmek istediğimi, çocuğunun yanında gelip gelmeyeceğini sordum. (Bana yapmış olduğunu bu iyilik için çocuğuna bir hediye almak niyetiyle). Çalıştığını, 12.00 ile 14.00 arası görüşebileceğini, bu yüzden çocuğunun gelebileceğini söyleyince 12.15'e randevulaştık.

Seyahat halinde son güne kalan işlerimizi halletmeye çalışırken hediye almaya fırsat bulamamıştım. Aklımdan da çıkmıştı. Buluştuğumuzda kendisine borcumu takdim ettim. Biraz sohbet ettikten sonra sarıldık vedalaşıp ayrılırken bana bir poşet uzattı. İçine doğru şöyle bir göz atınca gördüm ki yeğenime hızlı tren hattı olan bir oyuncak almış. Bu Japon, beni yine şaşırtmış; mahcup etmişti.

Hediyeyi kabul ederek kendisine bu ince davranışı için teşekkür ettim; vedalaştık ve ayrıldık. Havalimanına geldiğimde uçağı beklerken kendisine daha kapsamlı bir teşekkür mesajı yollayıp onu tanıdığım için çok memnun olduğumu, ne zaman İstanbul'a gelirse beni arayabileceğini söyledim ve kendisinden hem Türkçe hem İngilizce olarak aşağıdaki şu cevabı aldım:👇

“Ben de tanıştığımıza çok memnun oldum. Bu iki isteğimi yerine getirmeniz de benim mutluluğum olur.”

1. İstanbul'da yardıma ihtiyacı olan bir Japon bulursanız, lütfen ona yardım edin.
2. Mümkünse yeğeniniz benim hediyemle oynarken fotoğrafını çekin ve bana gönderin.

Bu iki isteğimi yerine getirmeniz de benim mutluluğum olur.

Japon Vatandaşın yeğenim Yusuf'a Gönderdiği Hediye:👇
<https://youtube.com/shorts/eeJ4yy22OkM?feature=share>

29.10.2022 İstanbul

Üsame İbrahimoglu